

съ завърнеме по домоветъ си, докато не прогониме противника отвъдъ моретата? Докато не го изгониме отъ стария нашъ домъ, въ който той 500 години е смукалъ кръвта на нашето племе? Тъ сж въ правото си да ни кажатъ: „За васъ нѣма мѣсто тукъ!“

Прочие, напредъ всички, съ помощта на Всевишния и оржжието, къмъ нови, още по-славни дѣла!“

*

Къмъ 20-и януарий българскитѣ войски имаха следното разположение:

I армия — генералъ-лейтенантъ В. Кутинчевъ (1-а, 6-а и 10-а дивизии) — съ предна охрана на линията Арнауткьой — Чаталджа — Езетинъ; главнитѣ сили — на квартири между тази линия и гр. Чорлу.

III армия — генералъ-лейтенантъ Димитриевъ (4-а, 5-а и 9-а дивизии) — съ предна охрана на линията Софасъ — Калфакьой — Акаланскитѣ висоти — Субашкьой — Сиври Тепе — Гечкенлийско Село, а главнитѣ сили — на квартиробиваци по селата въ района Странджа — Синекли — Черкескьой — Сарай.

II армия — генералъ-лейтенантъ Н. Ивановъ (8-а и 11-а дивизии, 1-а бригада отъ 2-а пех. дивизия, сръбскитѣ Тимошка и Дунавска дивизии) — обсаждаше крепостта Одринъ.

IV армия — генералъ майоръ Ст. Ковачевъ — новформирана отъ 7-а Рилска, 2-а Тракийска дивизии (7-а дивизия — къмъ Булаиръ, 2-а пех. Тракийска дивизия — две бригади) и дванадесетъ дружини Македоно-одринско опълчение — въ района Шаркьой — Урша — Кешанъ — Малгара.

3-а Балканска дивизия — ешелонирана отъ Одринъ до Чорлу — бѣ оставена въ разпореждането на главнокомандувация, като стратегически резервъ на четиритѣ армии.

За турската армия бѣше известно следното:

1) На Чаталджанската позиция — около 150,000 — 180,000 човѣка, свепени въ шестъ попълнени корпуса. Войницитѣ, отпочинали и подбодрени; получени отъ Германия нѣколко десетки нови орждия и много бойни припаси.
2) На Галиполския полуостровъ сж съсрѣдоточени 20,000 — 40,000 човѣка — Армия, подъ началството на Тургутъ паша, предназначена да действува срещу българскитѣ съобщения и да деблокира Одринъ.

3) За Одринския гарнизонъ се знаеше, че е въ съставъ около 50,000 души, подъ началството на Шукри паша; че запаситѣ отъ соль, газъ и дърва били привършени, но отъ другитѣ хранителни припаси все още имало достатъчни количества.

На 21-и януарий, когато изтѣче уговорения въ Протокола за примирието срокъ, военнитѣ действия се започнаха съ канонади, както по Чаталджанската линия, така и при Одринъ. Малко по-късно — отъ 25-и и 29-и януарий — при Чаталджа и къмъ Булаиръ се наченаха и пехотни действия — първитѣ имаха повече мѣстенъ характеръ, и се водѣха отъ турска страна съ, сравнително, слаби сили, обаче вторитѣ се развиха като голѣма двойна операция отъ турска